



**Commentariorvm, Ac Dispvationvm In Primam Partem
Sancti Thomæ Tomvs ...**

Complectens Quæstiones à XXVII. vsque ad LXIV. & à Quæstione CVI.
vsque ad CXIV.

Vázquez, Gabriel

Antverpiæ, 1620

Quomodo probet Scotus Angelum non posse esse in minori, & minori loco
in infinitum. c. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81000](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81000)

Tertia est opinio Scoti in 2. dist. 2. quest. 6. qui quamvis §. De isto articulo, dixerit esse locum determinatum angelo indeterminate, hoc est maximum, qui maior esse non possit & minimum, quo minor non sit, §. tamen sequenti fatetur hanc sententiam dubiam esse, & oppositam similiter, quæ allerit, Angelum habere locum determinatum determinate, hoc est, talem, vt non in maiori, nec in minori vnquam sit, quia pro nulla parte ratio suppetit, quæ aperte conuincat.

Quarta opinio sit eorum, qui dicunt Angelum sibi postulare locum maximum determinate in quo esse possit, & non in maiori: non tamen locum minimum, seu posse in minori, & minori in infinitum collocari. Loquor de minimo diuisibili, nam de indiuisibili alia erit questio. Sententia est Bonau. in 2. dist. par. 2. art. 2. q. 3. ad 3. Gab. dist. 2. qu. 2. art. 3. dub. 2. Maior. quest. 9. & Marfil. in 2. artic. 2. post sextam conclusionem, Ocam quodlibet. 1. quest. 4. quam Greg. probabiliorum arbitrat eadem dist. quest. 2. art. 2. in dubio quodam de hac re, quamvis dicat oppositum non satis impugnari. Eandem tradunt Aegid. in 1. dist. 3. 7. 2. par. distinctio- nis art. 1. quest. 2. Ricard. artic. 2. quest. 2. & Caiet. in commentario huius art. Ea vero de maximo loco infra sufficienter probabitur: de minimo sic ostenditur. Versus minimum non datur minimus locus indiuisibilis, ergo Angelus in minori poterit seipsum collocare: nam cum nullum habeat corpus, & in quavis minori, & minori parte corporis totus sit, quando est in toto, efficitur in minori & minori manere posse.

CAPVT II.

Locum Angeli maximum determinatum esse, de minimo autem nihil nobis constare probabilius est.

Ego quidem existimo primo cum Doctoribus proxime allegatis, esse aliquem maximum locum Angeli, in quo ita possit esse, vt in maiori non possit. Secundo cum eisdem assero, angelum posse esse in minori aliquo loco. Tercio nihil nobis constare, an detur minimus locus, vt in minori esse nequeat, vel infinitum in minori, & minori diuisibili possit locari. Prima pars contra Durand. facile probata est: si enim non esset maximus locus, in quo posset esse: sequeretur in toto vniuerso collocari posse, quod iam diximus esse absurdum. Hoc autem argumentum non solum probat, esse terminum aliquem, ultra quem Angelus esse non possit, quem terminum extrinsecum Philosophi vocant; Verum etiam esse terminum intrinsecum, hoc est, esse aliquem locum determinatæ quantitatis, in quo secundum omnes illius partes angelus esse possit, & in maiori non possit: cum enim virtus Angeli sit determinata in se, effectum postulat terminum intrinsecum definitum. Secunda pars contra Hibernicum ostenditur. Primum, certum est, angelum assumere posse corpus aliquod paruum, minus quidem maiori, quod potest assumere: mirum autem est, quod ille dicebat, tunc nimirum aliquid substantiæ angeli necessario est extra corpus illud: cum enim angelus sua substantia sit totus in toto, & totus in qualibet parte: cur fieri non potest, vt ipse totus maneat in vna parte illius, & non in alia? substantia enim, quæ non determinat sibi situm secundum mensuram quantitatis, sicut

Vasquez in 1. p. tom. 2.

substantia Christi, non dicitur coarctari, si in minori loco ponatur: quis ergo dicat, ita debere esse in magno corpore, vt in minori esse nequeat? Deinde probatur efficacius: eadem enim anima rationalis, quæ magis intrinsece corpori adest, quæ Angelus, omnino immutata potest esse in maiori & minori corpore, ipsum animando, ergo & angelus, qui nihil virtutis, & virtute corpori præbet, multo maiori ratione in maiori, & minori corpore poterit locari. Anima quidem rationalis non pro sua voluntate, sed secundum diuersas dispositiones corporis, quia neque voluntate adest corpori: angelus vero pro libito, quia libere in quouis corpore se constituit. De animabus aliorum animantium alia est ratio, nam si extensæ sunt, cum ipso corpore creiunt, si autem aliquæ extensione carent, eodem modo quo rationalis in maiori, & minori esse possunt. Quod vero Author dicebat de circulari figura loci, quam Angelus sibi postulat, commentitium plane est. Cum enim angelus sit indiuisibilis, totus in toto, & totus in quavis parte, & cum corpore non componat aliquod animal, quod ad suas operationes talem figuram exposcat, consequitur in corpore cuiuscunque figuræ posse locari.

Tertia pars nostræ sententiæ de loco Angeli versus minimum, probatur, quia nulla ratione constare nobis aliquid potest. Quod enim angelus sit indiuisibilis, non satis videtur, vt inde colligamus, in minori, & minori in infinitum posse constitui: nam cum substantia eius indigeat aliquo modo, vt vnatur corpori, nec ipsa per se sola adsit non satis, certum est, vtrum modus ille requirat determinatam quantitatem, Cui angelum faciat præsentem, an non. Et quidem, si certum esset, angelum posse esse in loco indiuisibili, hoc est, in puncto, inde euidenter colligeretur esse posse in quouis loco minori, & minori in infinitum, eadem namque ratio esset, cum tamen id non sit manifestum, vt sequenti disp. patebit, inde nihil probari potest. Contra vero ego non video aliquid ob stare, quo minus Angelus in minori, & minori loco diuisibili in infinitum possit collocari. Nam quævis anima rationalis non possit minus, & minus corpus in infinitum animare, vt tamen optime notauit Bonau. id prouenit ex eo, quod effectus formalis illius in materia postulat quantitatem aliquam determinatam, vel saltem extrinsecum aliquo termino finitam, at vero angelus cum non informet corpus, in quo est, sed tantum illi assistat, hac ratione impediretur minori, & minori corpori adesse. Inde tamen non licet colligere, vt contēdit Bonau. angelum posse esse in minori loco in infinitum, nam quamvis non appareat repugnantia aliqua, non statim sequitur, vt affirmare possimus, illud esse Angelo possibile, alioqui de quavis herba asserere possemus, huic vel illi agitudini posse mederi, si nobis non appareat aliqua contradictio; quod nullus concedet, hoc solum diuinæ potentie concedimus, vt si non appareat contradictio, dicamus, id à Deo fieri posse.

CAPVT III.

Quomodo probet Scotus, Angelum non posse esse in minori, & minori loco in infinitum.

Quamuis Scotus definire non audeat aliquid de loco maiori, at minori Angeli, quædam tamen

Qq

